(ג)

(ב"ג)

בין יד ה' בענין אין אונאה לקרקעות

הקונה דבר אונאה שתות קנה ומחזיר אונאה, ויתן משתות בשולם מקח.
וזהו בשטרות אבל בקרקע, אין אונאה לקרקעות. וה' תוס' הקשו (תב ה')
בפלגו, אי בתב מפלגו, בשולם מקח בקרקע, עיי"ש.
ובל דבשטרות איכא ה' דינים דקנה הפלח תמורה כאי הפלח,
והיתר מדמי הפלח מחזיר אונאה. ובקרקעות, אבל בארץ ישראל
לא הב דהמקח קיים ואיך להחזיר אונאה, וזה אבל בהרי אמר בהס
בין (יד ה') שזה בסף מלאה שאין בדי נתקיים אלו לנבסים שיש להם
אחריות (דהיינו קרקעות) אבל משמע א' דבה בר אולו דבר השלה כל בסף
פי' קרקע נקרא שלה כל בסף לגי שאין אונאה לקרקעות עיי"ש בקצה.
ובמ"ש בבלעדי, הרי אין הקרקע שלה כל בסף, רק שהמוכר יכול
לאיתו ולהחזיר לשון כל בסף אבל הלוקח יכול לקנות ולהשיב הקרקע
בכל בסף עד הגאולה, אבל אינו שלה כל בסף, אלא משמע
דכן הוא לא הב דבגאולה הקרקע אינו עכ"ל מחירו השוק אלו כפי
מה שהוסכם בין המוכר והלוקח ובכל. כ' הקה' בבורות סימן
יא בכל, ועיי"ש עוד בהגה דאמר אין אונאה לקרקע עיי"ש.